



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις
τῆ 21 Ἰουνίου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀριθμὸς Φύλλου 95

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἐγκρίσεις

Περὶ ἐπικηρύξεως ληστῶν	1
Περὶ καθορισμοῦ ἀρμοδιότητος δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων	2
Περὶ χορηγήσεως συμπληρωματικῆς πιστώσεως θερμάνσεως εἰς Ταμεῖον Πληρωμῶν Πειραιῶς	3
Περὶ χορηγήσεως εἰς Ταμεῖον Αἰγίνης Δραχ. 30.000 μηνιαίως διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ Ταμεῖου	4
Περὶ ἀναθέσεως διαχειρίσεως νομικῶν προσώπων εἰς Τράπεζαν Ἑλλάδος	5
Περὶ ἐπαυξήσεως ἐπιχορηγήσεως γραφικῆς ὕλης καὶ καθαριότητος Ταμεῖου Οἰτύλου	6
Περὶ ἀναθέσεως διαχειρίσεως νομικῶν προσώπων εἰς Τράπεζαν Ἑλλάδος	7
Περὶ αὐξήσεως κατὰ 30 ο)ο τῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. χορηγουμένων Συντάξεων	8
Περὶ τρόπου διαθέσεως ποσοστοῦ ἐκ τοῦ προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων	9
Περὶ προσθήκης παραγράφου εἰς Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας (Κλάδου Συντάξεων)	10
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν	11
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπιχορηγικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐταιρείας Λιπασμάτων	12
Περὶ μεταφοράς τῆς ἑδρας Κοινότητος Καραβίας	13

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 34)1086)7.

(1)

Περὶ ἐπικυρήσεως ληστῶν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις 1) τοῦ Α. Ν. 453)1945 «Περὶ λήψεως μέτρων πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας» οὕτινος ἡ ἰσχὺς παρετάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 12-9-49 Β. Διατάγματος, 2) τοῦ ἀπὸ 4-5-46 Ν. Διατάγματος «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυόντων Νόμων «Περὶ συστάσεως ἐν ἐκάστῳ Νομῷ Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας», 3) τοῦ Νόμου 4575)1930 «Περὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταστολήν τῆς ληστείας», καὶ 4) τοῦ Α. Ν. 655)1945 «Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως», ἀποφασίζομεν:

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 13 ἀπὸ 24-5-1950 ἀπόφασιν τῆς Ε. Δ. Α. Νομοῦ Μαγνησίας δι' ἧς ἐπικυρῶσονται εἰς ληστὰς ὡς ἑλὸν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν οἱ 1) Κασσίδης Θεόδωρος τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 26, κάτοικος κάτω Λεωνίων, 2) Κασσίδης Παναγιώτης τοῦ Ἀποστόλου, ἐτῶν 26, κάτοικος Κισσοῦ Βόλου, 3) Ζαφειρίου Ἀπόστολος τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 28, ἐκ Συκῆς, κάτοικος Μηλέας—Βόλου 4) Καρκαλᾶς Ἀπόστολος τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 29, κάτοικος Μούρεσι—Βόλου, 5) Μπόνης ἡ Καβαλάρης Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητοῦρου, ἐτῶν 31, κάτοικος Συκῆς—Βόλου καὶ 6) Μακρυγιάννης Θεόδωρος τοῦ Παρίση, ἐτῶν 37, κάτοικος Ἀργολαστῆς—Βόλου, διότι ἐνωθέντες μεθ' ἑτέρων Κομμουνιστοσυμμοριτῶν κατήρτησαν οὐμάδας ἐνόπλους, τεθέντες δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων καὶ ἐξωπλισθέντες δι' ἀτομικῶν καὶ αὐτομάτων ὄπλων διέπραξαν κατὰ τὸ ἀπὸ 11-6-49 μέχρι τοῦ πρώτου 5-ημεροῦ τοῦ μηνὸς Μαΐου 1950, διάστημα πλείστας ἐγκληματικὰς πράξεις ἤτοι ἐνόπλους προσβολὰς κατὰ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς καὶ δυνάμεων Μ. Ε. Α., ἐπιδρομὰς κατὰ χωρίων, διαρπαγὰς τροφίμων καὶ αἰγοπροβάτων ἀπαγωγὰς πολιτῶν, φόνους Χωροφυλάκων Μ.Ε.Α. καὶ Ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, συνεχίζοντες δὲ ἤδη τὴν ἐγκληματικὴν των δρᾶσιν ἐν τῇ περιοχῇ Πηλίου κατέστησαν ἑλὸν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν.

Ἐπίσης ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως προκηρυχθεῖσαν χρηματικὴν ἀμοιβήν, ἣν μειοῦντες καθορίζομεν εἰς δραχμὰς δέκα πέντε ἑκατομμύρια (15.000.000) διὰ τὸν φόνον ἢ τὴν σύλληψιν ἐκάστου τῶν ὡς ἄνω ρηθέντων ληστῶν, πέντε δὲ ἑκατομμύρια (5.000.000) διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδειξιν ἐκάστου τούτων εἰς τὰς ἀρμοδίας ἄρχάς.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Ἰουνίου 1950.

Ὁ Ὑπουργὸς

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

Ἀριθ. Π. 9880.

(2)

Περὶ καθορισμοῦ ἀρμοδιότητος δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2118)1943 Ν. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων, 2) Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ νόμου 2228)1943 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων» καὶ 3) τὸ ἀρθρον 10 τοῦ νόμου 1110)1944

«περί άναστολής φορολογιών τινων του οικονομικού έτους 1944—45 και διαρρυθμίσεως διατάξεών τινων της άμέσου φορολογίας», άποφασίζομεν :

Τροποποιούμε την ύπ' άριθ. Π. 15563 της 16 'Οκτωβρίου 1946 άπόφασιν ήμών, δημοσιευθείσαν διά του ύπ' άριθ. 169)16-10-1946 φύλλου της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (τεύχος Β') ως κάτωθι :

1. Τη ύπό της παραγράφου 2 του άρθρου 35 του ύπ' άριθ. 2595)1940 Α. Νόμου, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προβλεπόμενον όριον διαχωρισμού άρμοδιότητος μεταξύ των δευτεροβαθμίων Φορολογικών Δικαστηρίων ('Ενδικαστικών 'Επιτροπών 'Εφέσεων) και 'Ελεγκτικού Συνεδρίου όρίζεται εις δραχ. 30.000.000.

Προκειμένου περί φόρου Δ' και Ζ' κατηγοριών εις το άνωτέρω ποσόν συμπεριλαμβάνεται και το ποσόν φόρου της κατά την παράγρ. 4 του άρθρου 4 του Α. Ν. 942)49 κατατάξεως.

'Από της ισχύος της παρούσης και έφ' έξής αι άσκούμεναι έφέσεις κατ' άποφάσεων προσδιοριζουσών κύριον φόρον ή πρόστιμον μέχρι ποσού δραχμών τριάκοντα έκατομμυρίων υπάγονται εις την άρμοδιότητα των 'Ενδικαστικών 'Επιτροπών 'Εφέσεων αι δε κατ' άποφάσεων προσδιοριζουσών κύριον φόρον ή πρόστιμον άνωτερον των δραχμών τριάκοντα έκατομμυρίων υπάγονται εις την άρμοδιότητα του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Αί κατά το άρθρον 39 του κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων έκδιδόμεναι άποφάσεις των 'Εκδικ. 'Επιτροπών ένστάσεων, δημοσιεύμεναι μετά την ισχύν της παρούσης, καθίστανται άνέκκλητοι, έφ' όσον ό προσδιοριζόμενος ύπ' αυτών δημόσιος φόρος ή πρόστιμον δέν υπερβαίνει τας 300.000 δραχμάς.

Τό όριον τουτο δέν ισχύει όσον άφορᾷ τόν Οικονομικόν 'Εφορον όστις δικαιούται, έν πάση περιπτώσει νά άσκηῖ έφεσιν.

3) Τά ποσά των παραβόλων και προστίμων όρίζονται από της ισχύος της παρούσης και έφεξής ως κάτωθι :

α) Τό ύπό του άρθρου 40 παραγρ. 2 του κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων απαιτούμενον παράβολον διά την έκδικασιν έφέσεως κατ' άποφάσεως της 'Εκδικ. 'Επιτροπής ένστάσεων εις πέντε επί τοίς έκατόν επί του άμφισήτουμένου φόρου και μή δυνάμενον νά είναι άνωτερον των είκοσι έκατομμυρίων (20.000.000) δραχ.

β) Τό ύπό του άρθρου 40 παραγρ. 4 του αυτού ως άνω Κώδικος απαιτούμενον παράβολον εις δραχμάς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000).

γ) Τό ύπό της παραγρ. 2 του άρθρου 42 του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων προβλεπόμενον χρηματικόν πρόστιμον από δραχ. 20.000 μέχρι 500.000.

δ) 'Η ύπό της παραγρ. 3 του άρθρου 42 του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων προβλεπομένη χρηματική ποινή από δραχ. 5.000.000 μέχρις 100.000.000.

ε) Τέ δια την άσκησιν του ένδίκου μέσου της άναθεωρήσεως κατά όριστικών άποφάσεων των δευτεροβαθμίων φορολογικών Δικαστηρίων και του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου επί φορολογικών υποθέσεων, απαιτούμενον κατά τας κειμένας διατάξεις παράβολον δέν δύναται νά είναι κατώτερον των 30.000 δραχμών.

'Η ισχύς της παρούσης άρχεται από 1 'Ιουλίου 1950.

'Εν 'Αθήναις τη 13 'Ιουνίου 1950.

'Ο 'Υπουργός και Ειδική 'Εντολή
'Ο Γενικός Διευθυντής

Θ. Δ. ΜΕΡΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. 95808.

(3)

Περί χορηγήσεως συμπληρωματικής πιστώσεως θερμάνσεως εις το Ταμείον Πληρωμών Πειραιώς.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

'Εχοντες ύπ' όψει 1) τας διατάξεις του άρθρου 47 του Α. Ν. 1915)39 «περί όργανισμού των Δημοσίων Ταμείων» 2) τας διατάξεις του άρθρου 2 του Νόμου 19 του 1944 «περί έξουσιοδοτήσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών όπως προ-

βαίνει εις τροποποιήσεις των φορολογικών συντελεστών 3) την ύπ' άριθ. 239605)19-9-49 άπόφασιν ήμών περί καθορισμού της πιστώσεως θερμάνσεως των Δημοσίων Ταμείων, άποφασίζομεν :

'Εγκρίνομεν την διάθεση συμπληρωματικής πιστώσεως δραχ. διακοσίων πενήκοντα χιλιάδων (250.000) διά το Ταμείον Πληρωμών Πειραιώς πρὸς κάλυψιν γενομένης δαπάνης διά την θερμάνσιν του Ταμείου τουτου κατά την παρελθούσαν χειμερινήν περίοδον.

'Εν 'Αθήναις τη 9 'Ιουνίου 1950

'Εντολή 'Υπουργού 'Ο Γεν. Διευθυντής
Α. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

'Αριθ. 127837.

(4)

Περί χορηγήσεως εις Ταμείον Αιγίνης Δραχ. 30.000 μηνιαίως διά τόν καθαρισμόν του Ταμείου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

'Εχοντες ύπ' όψει 1) τας διατάξεις του άρθρου 46 του Α. Ν. 1915)39 «περί όργανισμού των Δημοσίων Ταμείων» και του Νόμου 19)44 «περί έξουσιοδοτήσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών όπως προβαίνει εις τροποποιήσεις των φορολογικών συντελεστών», 2) την ύπ' άριθ. 201460 π. έ. άπόφασιν ήμών, περί καθορισμού της μηνιαίας επιχορηγήσεως γραφικής ύλης και καθαριότητας των Ταμείων», 3) την ύπ' άριθ. 962 έ. έ. αναφορά του Δ)ντου του Ταμείου Αιγίνης άποφασίζομεν :

'Επαυξάνομεν από 1ης Μαΐου έ. έ. την διά της ως άνω άποφάσεως ήμών, καθοριζομένην διά το Ταμείον Αιγίνης επιχορήγησιν γραφικής ύλης και καθαριότητας κατά δραχμάς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) μηνιαίως διά τόν καθαρισμόν του ως άνω Ταμείου, δεδομένου ότι, εις τουτο δέν ύπηρετεί κλητήρ ή καθαρίστρια.

'Εν 'Αθήναις τη 9 'Ιουνίου 1950.

'Εντολή 'Υπουργού
'Ο Γενικός Διευθυντής
Α. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

'Αριθ. 136294.

(5)

Περί αναθέσεως διαχειρίσεως νομικών προσώπων εις Τράπεζαν 'Ελλάδος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

'Εχοντες ύπ' όψει α) το άρθρον 14 του από 20.1.1932 διατάγματος «περί διαχειρίσεως νομικών προσώπων ύπό της Τραπέζης της 'Ελλάδος» και β) το ύπ' άριθ. 220354)19. 5.1950 έγγραφον της Τραπέζης της 'Ελλάδος τίθεμεν έν ισχύι τας διατάξεις του άνωτέρω διατάγματος από 1 'Ιουνίου 1950 ως πρὸς τά :

1) Ταμείον άνεγέρσεως διδαστηρίων Δήμων Σικυώνος, έξυπηρετηθησόμενον ύπό του παρά τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ Κιάτου Πράκτορος της Τραπέζης της 'Ελλάδος και

2) Ταμείον 'Ανεγέρσεως διδαστηρίων Πλωμαρίου έξυπηρετηθησόμενον ύπό του παρά τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ Πλωμαρίου, Πράκτορος της Τραπέζης της 'Ελλάδος.

'Εν 'Αθήναις τη 10 'Ιουνίου 1950.

'Ο 'Υπουργός και Ειδική 'Εντολή
'Ο Γενικός Διευθυντής
Α. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

'Αριθ. 90621.

(6)

Περί έπαυξήσεως επιχορηγήσεως γραφικής ύλης και καθαριότητας Ταμείου Οιτύλου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

'Εχοντες ύπ' όψει 1) τας διατάξεις του άρθρου 46 του Α. Ν. 1915)39 «περί 'Οργανισμού των Δημοσίων Ταμείων»

καὶ τοῦ Νόμου 19)44 «περὶ ἐξουσιοδότησεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως προβαίη εἰς τροποποιήσεις τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 201460 π. ἔ. ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ καθορισμοῦ τῆς μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως γραφικῆς ὕλης καὶ καθαριότητος τῶν Ταμείων, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 144 ἔ. ἔ. ἐκθεσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Γ. Ἀνδρεάνου, ἀποφασίζομεν :

Ἐπαυξάνομεν ἀπὸ 1 Ἰουνίου ἔ. ἔ. τὴν διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἡμῶν καθοριζομένην διὰ τὸ Ταμεῖον Οἰτύλου ἐπιχορήγησιν γραφικῆς ὕλης καὶ καθαριότητος κατὰ δρχ. τριάκοντα χιλιάδας (30.000) μηνιαίως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου δεδομένου ὅτι εἰς τοῦτο δὲν ὑπηρετεῖ κλητὴρ ἢ καθαρίστρια.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1950.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Α. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Ἀριθ. 111142.

(7)

Περὶ ἀναθέσεως διαχειρίσεως Νομικοῦ προσώπου εἰς Ἰρὰ-
πέζαν Ἑλλάδος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν α) τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 20.1.1952 Δ)τος «περὶ διαχειρίσεως νομικῶν προσώπων ὑπὸ τῆς Ἰρὰ-πέζης τῆς Ἑλλάδος» καὶ β) τὸ ὑπ' ἀριθ. 182442)26.4.1950 ἔγγραφο τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1950 ὡς πρὸς τὴν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 24659)30.3.46 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συσταθεῖσαν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου Τιμολογίων Ἐξαγωγῆς Καλαμῶν, ἐγκρίνοντες συνάμα τὴν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἀσκηθεῖσαν διαχ)σιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Καλάμῃς Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὅπερ καὶ ἐφεξῆς θέλει ἀσκεῖ αὐτὴν δημοσιευθέντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1950.

Ὁ Ὑπουργὸς καὶ Εἰδικῇ Ἐντολῇ
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Α. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Ἀριθ. 16847.

(8)

Περὶ αὐξήσεως κατὰ 30 ο)ο τῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.
χορηγουμένων Συντάξεων.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19 Νόμου τοῦ 1944 περὶ ἐξουσιοδότησεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «ὅπως προβαίη εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῶν Φορολογικῶν συντελεστῶν κ.λ.π.» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 723. π. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων ἀποφασίζομεν :

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἔ. ἔ. αὐξησὴν κατὰ 30 ο)ο τῶν ἤδη παρὰ τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου χορηγουμένων εἰς τοὺς μετόχους αὐτοῦ συντάξεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1950.

Οἱ Ὑπουργοὶ
Ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων
Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ἀριθ. 33223)1133.

(9)

Περὶ τρόπου διαθέσεως ποσοτοῦ ἐκ τοῦ προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὸ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1923 Ν. Δ)γμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ Δημοσίων Θεαμάτων Νόμου», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20)11)1925 Ν. Δ. «περὶ καθορισμοῦ πόρων καὶ μετόχων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν κλπ.». 2) Τὸ ἀπὸ 17)11)1931 Δ)γμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 1ης Δ)βρίου 1930, Δ)τος περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἐργασίας Ἡθοποιῶν καὶ περὶ τρόπου ἀποδόσεως ποσοτοῦ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τούτου, 3) τὸ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1932 Δ)μα «περὶ τρόπου ἀποδόσεως πόρων συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου». 4) Τὸν Νόμον 6342 «περὶ συμπληρώσεως τῆς ἀσφαλίσεως Θεατρικῶν Συγγραφέων» καὶ 5) Τὸν ὑπ' ἀριθ. 419)37 Α. Ν. «περὶ τρόπου διανομῆς τῶν περὶ τῶν ἐργατῶν Θεάτρου διατιθεμένων ποσοτῶν εἰδικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν δημοσίων Θεαμάτων», ἐγκρίνομεν :

Ὅπως ἐκ τῶν ἐκάστοτε εἰσπραττομένων ποσῶν ἐκ προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν καὶ ἀποδιδομένων αὐτῶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας χρήσεως 1950—1951 (1-7-50—30-6-51) διατίθενται τὰ ἐξῆς ποσοτὰ δι' ἐνταλαμῶν ἐκδιδομένων παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων ἐξόδων.

α) Ἐν ὄγδοον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐργασίας Ἡθοποιῶν ὑποχρέου τούτου ὄντος εἰς ἀπόδοσιν ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοτοῦ δρχ. 250.000 εἰς τὴν Δραματικὴν Σχολὴν τοῦ Θεάτρου πρὸς συντήρησιν καὶ λειτουργίαν αὐτῆς.

β) Ἐτερον δὲ ἐν ὄγδοον ὑπὲρ τῶν κάτωθι Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας, ὅπερ καὶ κατανέμεται εἰς αὐτὰ κατ' ἀναλογίαν τῶν Ταμειακῶς ἐν τάξει μελῶν τῶν ἀσχολουμένων κυρίως εἰς ἐργασίας Θεάτρου καὶ κατὰ ποσοτὸν ὡς ἀκολουθῶς:

1) Τριάκοντα ἓνα (31) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθ. Ἡθοποιῶν.

2) Ὀκτώ (8) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβ. Τεχν. Θεάτρου.

3) Πέντε (5) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθ. Ἑλλην. Θεάτρ. Συγγραφέων.

4) Ἐνδεκα (11) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ὑπαλλ. Κινηματ. Ἐπιχειρήσεων.

5) Δέκα πέντε (15) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβ. Πανελλ. Μουσικοῦ—Συλλόγου.

6) Πέντε (5) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβ. Ἐπαγγελμ. Μουσικῶν.

7) Ἐν (1) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβ. Ἑλλήνων Μουσουργῶν.

8) Ὀκτώ (8) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβ. Συνδέσμου Μουσικῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς «Ἡ Ἀλληλοβοηθία».

9) Δέκα (10) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Μουσικῶν Συλλόγου Θεσ)νίκης.

10) Ἐξ (6) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ταξι-θεῖων.

Αἱ δαπάναι διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως (μισθοὶ προσωπικοῦ, Γραφείων, ἐνοίκια γραφικῆ ὕλης κλπ.) τῶν περὶ ὧν ἡ παρούσα Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτεραι κατ' ἔτος τοῦ ἐνὸς δεκάτου τῶν περιεχομένων εἰς αὐτὰ ποσῶν ἐκ προσθέτου τέλους.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῶν Ταμείων ὅπως αἱ δαπάναι αὐταὶ ἀνέλθωσιν εἰς ποσοτὸν μέχρι 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων ἐκάστου Ταμείου, τὸ ἐπὶ πλεόν ὅμως τοῦ ἐνὸς δεκάτου ἐπὶ τῶν προσθέτων τελῶν δαπανώμενον ποσὸν δὲ βαρύνῃ τὰς λοιπὰς προσόδους αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουνίου 1950.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ἄριθ. 46535 β) Σ. 1181 β. (10)

Περὶ προσθήκης παραγράφου εἰς Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ - Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας Κλάδου Συντάξεων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Α. Ν. τῆς 11 Νοεμβρίου 1935 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑργασίας» ὡς τοῦτο αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 694)1937 «περὶ αὐθεντικῆς ἔρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς Ἀσφαλιστικῆς Νομοθεσίας», 2) τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1946 Ν.Δ. «περὶ ὀργανώσεως καὶ συντονισμοῦ τῆς παρακολούθησεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», 3) πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2473 π. ἔ. ἀναφορᾶς του. 4) γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ἀριθ. Πρωτ. ΣΚΑ 200 Συνεδρίασις 14ῃ τῆς Η' Περιόδου τῆς 8.10.49) ἀποφασίζομεν :

Ὅπως εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας (Κλάδου Συντάξεων) προστεθῆ παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ Ταμείου δύναται νὰ χορηγῶνται μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1ης Μαΐου 1949 κατ' ἀποκοπὴν πάγια ἔξοδα κινήσεως μέχρι διακοσίων γιλιᾶδων (200.000) ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου καταβαλλόμενα τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ ὑπὸ τούτους περιορισμοὺς τῆς ὑπ' ἀριθ. 45907)49 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑργασίων Οἰκονομικῶν καὶ Ἑργασίας».

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1950.

Ὁ Ἑπουργὸς
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ἄριθ. 23822) Σ. 481. (11)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Καπνεργατῶν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Α. Νόμου τῆς 11 Νοεμβρίου 1935 «Περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἑργασίας» ὡς τοῦτος αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 694)1937 «περὶ αὐθεντικῆς ἔρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς Ἀσφαλιστικῆς Νομοθεσίας».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1946 Νομ. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως καὶ συντονισμοῦ τῆς παρακολούθησεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς».

3. Πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3065)15-3-50 ἀναφορᾶς του.

4. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ἀριθ. Πρωτ. ΣΚΑ 90 Συνεδρίασις 49 τῆς 27ης Ἀπριλίου 1950 τῆς Η' Περιόδου) ἀποφασίζομεν :

Ὅπως ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν τροποποιηθῆ ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ ὀδοντιατρικὴ περίθαλψις περιλαμβάνει ἐξογαγὴν ὀδόντων, θεραπείαν οὐλιτίδων καὶ θεραπείαν καὶ σφράγισιν προσβεβλημένων ὀδόντων. Εἰς μόνον τούτους ἠσφαλισμένους ἐπι-

τρέπεται καὶ ἡ προσθήκη τεχνητῶν ὀδόντων ἐκ προσελάνης ἢ τεχνητῶν σιαγόνων, ἐὰν ἀνευ τούτων καθίσταται ἀδύνατος κατὰ βεβαίωσιν παθολόγου ἱατροῦ, ἢ μάσησις τροφῶν, ἐπὶ καταβολῆ τοῦ 1)5 τῆς ἀξίας των».

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Μαΐου 1950.

Ὁ Ἑπουργὸς
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ἄριθ. 26380) Σ. 528. (12)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Λιπασμάτων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὸ ἄρθρον 59 παράγρ. 1 τοῦ Α. Νόμου τῆς 11ης Νοεμβρίου 1935 «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἑργασίας» ὡς τοῦτο αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 694)1937 «περὶ αὐθεντικῆς ἔρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς Ἀσφαλιστικῆς Νομοθεσίας». 2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1946 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως καὶ συντονισμοῦ τῆς παρακολούθησεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς». 3. Πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Λιπασμάτων, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3923) 26.1.1950 ἀναφορᾶς του. 4. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ἀριθ. πρωτ. Σ.Κ.Α. 52 Συνεδρίασις 49ῃ τῆς Η' περιόδου τῆς 27.4.1950), ἀποφασίζομεν :

Ὅπως τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Λιπασμάτων τροποποιηθῆ ὡς κάτωθι :

«1. Τὸ πρὸς σύνταξιν ἀναπηρίας καὶ γήρατος δικαίωμα ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου τῆς λόγῳ ἀναπηρίας ἢ ὀρίου ἡλικίας λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῆς ἠσφαλισμένης καὶ λήγει ἄμα ὡς ἐκλείψουν αἱ προϋποθέσεις αἱ δικαιολογεῖσθαι τὴν παροχὴν συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν καθυστερήσεως ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτήσεως πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, τὸ Ταμεῖον καταβάλλει ἀναδρομικὴν σύνταξιν πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως».

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ἰουνίου 1950.

Ὁ Ἑπουργὸς
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ἄριθ. 9474. (13)

Περὶ μεταφορᾶς τῆς ἔδρας Κοινότητος Καραβίας ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 1 Κ. Ν.Δ.Κ. καὶ τὸ ἀπὸ 7)12)49 Β. Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Νομάρχου ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἑργασίας Ἐσωτερικῶν ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 17) 19.3.50 ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καραβίας περὶ μεταφορᾶς τῆς ἔδρας τῆς Κοινότητος ταύτης ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν Καραβίας εἰς τὸν συνοικισμὸν Νέας Μεσημβρίας.

Ἐν Θεσσαλονικῇ τῆ 13 Μαΐου 1950

Ὁ Νομάρχης
Θ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ